

WÕTA ja LOE!

№ 12. — 2. aastakäik.

Uhe noore traagika.

Maria oli noor neiu, kes teenis kellegi uskliku kooliõpetaja juures. Armastusega ja eestpalwetega katsus õpetaja võita teda Jumalale, kuid nägi murega, kui lõbudenäljane ja fergemeelne oli Maria. Eritiselt meeldiv väljanägemine ja kaunid jädelewad filmad tegid ta ihaldatuks sõprusringis. Õpetaja manitses tihti tõsiselt lõbustuselu hädaohtudest, seepärast oli Marial nii igaw, ebameeldiv olla koolimajas.

Uhel päewal tuligi ta õpetaja juure: „Mina lähen ära siit, mul on uus teenistuskoht.“ „Kuhu ja, armas Maria, siis lähed?“ küsis õpetaja. „Wabriku juhataja on palunud mind oma majapidamisabiliseks. Seal on mul õhtuti rohkem wabadust.“

Õpetaja ütles: „Armas Maria, ega ja siis ometi wõi minna see-juuguse mehe juure. Ta elab lahuses omast naisest ja on kõlbliselt rifutud mees, tuntud joomar ja lõbutseja. Mõtke, millistele hädaohtudele lähed ja wastu!“ „Ei seal pole midagi hädaohtu,“ ütles Maria ülbelt pääd päästi ajades.

Ei aidanud õpetaja palwed ja hoiatused — Maria läks tehase juhataja juure teenima. Kuid ei möödunud weel aastatki, kui ta ju sügawalt õnnetuna ja petetud naisena peab lahkuma sealt kohalt. Suures meeleheites otjustab ta lõpetada oma elu. Muretsedes omale rewolwri laskeb ta kuuli pähe. Tagajärg on, et kaotab mõlemad filmad, need kaunid jädelewad filmad. Haiglascki weel teeb ta tihti enesetappe katseid, kuid arstidel ja rawitsejail õnnestub aina takistada.

Wana, eluline tõde on, et kõik lõhub, mida saawutamise siin elus, peame maksma walupisarate, meeleheite ja hinge hinnaga. Lõbude karrika põhja on peidetud kahjatsuse ja meeleheite trahwiraha, ütles keegi õieti. Ometi minnakse üleolewas julguses edasi hädaohtude teel, kuigi tuhanded elujuhtumid näitawad, et see tee wiib kuristikku. Maksku, mis maksab — inimene peab proowima kord tuld ja fergemeelne liblikas põletama tule ümber tantsides oma tiiwad, et siis surmawaludes maha kukkuda ja õõsse kisenada omi hingewalusid.

Noosidel, mis lõbude tee ääres õitsewad nii meelitawalt, on mürgised offad, mis ei torka ainult noppija kätt, waid tungiwad südameni ja teewad ääretut walu. Kui suudaksime näha inimeste südamesse näeksimine neid weres nõretawaina, täis haawu, milliseid saanud rõõmu ja lõbude jahil.

Ah, õnne ei kohata lõbudeõõdes, ei hõisklewas sõprade ringis ega maailma kiituses, waid seda leitakse Kolgatal — see on hinge õnne-

maa. Seal ristipuul kandis meie patud Jumala Tall ja tõi lepituse. Tema jumalik veri peseb hinge ja toob tõsist rõõmu südamesse, annab igawesed sihid ja eesmärgid, mille pärast väärt võidelda. Waata, kitsal meelearandamise teel tuleb ta su wastu, et sind rikastada rahuga, mida maailm ei wõi pakkuda.

Rõõmunäljane süda, kummardu eluallikale, alanda Jeesuse ette — seal uueneb su närbumud hing ja wõid laulda:

„Jah, Jeesuses on — üksnes mu õnn!“

Wiimane weering.

Schiedamschedijf on üks Rotterdami süingeid tänawaid. Sellel täna wal asetseb üle saja kõrtsi. Wõningad neist on kõige hirmsamad paigad. Mitte ainult kuningas Alkohol ei triumpheeri neis koobastes, waid seal on saanud mitmed põhjamaalt pärit olewad noormehed ka eluaegse hirmsa haiguse. Schiedamschedijfes on leidnud kodu kõik pahed ja õudused, kus on näha igapäew, kui sügawale langeb wõiwad nii mehed kui naised.

Neil kõrtsidel on pidulikud nimetused. Kõik wõisteldes püüawad meelitada merimehi oma walgusse, mis õieti on aga kõige mustem pimedus. Kõrtsidel on ilusate põhjamaade linnade ja maakondade nimed — tõmbenumbritena. Teiste hulgas aga on üks kõrts, mille sildil toredate tähtedega seisab nimi

„Wiimane weering.“

Kui toores, kui pealetükkim ja südantpurustaw! Otskohene kutse ohwerdama wiimanegi weering Bachuse ja Weenusse altareile. Ja ikka leidus neid, kes seda tegid, ohwerdades kõik oma rahad, terwise, elu õnne, kõik — kõik!

Selline on selle maailma würst — ta ehitab oma paleesid, mis on walgeks lubjatud hauad, õnnetute wiimaste weeringitega ja kannatajate, nälgiwate naiste-laste filmapiisaratega. Sinna meelitab ta meelihurmawa mängu, tantsu ja wiinaklaasidega. Ta oskab tühjendada taskuid ja rahakotid wiimse weeringuni.

Waenlase siht on wõtta, riisuda puu paljaks. Üks teine aga on, kes tahab üles tõsta, anda, rikastada inimhinge. See on halastaja Saamaaria mees — taewane Jeesus. Ta on tulnud selleks, et meil elu ja küllus peaks olema. Do, wõta ta wastu! Ainult tema wõib päästa langemis- ja patuteelt ning wabastada kõigist kõidikuisi. Tema on seda wäärt, et fogu elu paneme ta altarile — tema teenistuseks.

Unustus!

Põhja Saksa ranniku ligidal asetsewad Halligi saared. Mõõna ajal, kui wesi tõmbub tagasi, wõib ühelt saarelt teisele liikuda. Ühel päewal wõttis ette keegi Halligi talunik oma perekonnaga külaskäigu tuttawate juure naaberjaarele. Enne teeleminekut ütles ta teenijale, kes koju jäi, et ta õhtul paneks laterna põlema maja lähedale, et nad pimeduses kogu teel ära ei effiks. Nii sõitsidki nad hobuse ja wantriga üle mere naaber-

saarele. Sigel ajal õhtul, kui mõõn oli, hakkasid nad tagasisõitu. Mõne aja pärast märkavad nad, et wesi sügawamaks läheb. Kuid seal kaugel paistab tuli. Walguse poole juhib peremees oma hobust, kuid wesi läheb ikka sügawamaks ja sügawamaks. Talunik lööb hobust, et see rutem sõidaks, aga seegi ei aita. Hobune kaotab juba põhja jalge all. Mees teeb kõik, mis wõimalik, et oma peret päästa hukkamisest, kuid mere jõud on tugewam. Järgnewal hommikul leiti nende laibad tuletorni lähedusest.

Kuidas see sündis? Teenija oli unustanud süüdata laterna ja seepärast effisid pererahwas õigelt teelt sõites wale suunas — tuletorni poole.

Unustanud, ainult unustanud ja selle läbi nii suur õnnetus!

Unustas, ainult unustas ja selle läbi süüdlane selles õnnetuses!

Õnnistegija on ka meile ühe särawa tule usaldanud, ewangeeliu mi walguse. Me tahame teda kõrgele tõsta, et ta wõiks neile paista, kes patu ja hukatuse lainetega wõitlewad.

Kui paljude elu hukub seepärast, et nende kodus ei paistnud walgust, püha elu walgust. Lapsed wajuwad sügawasse patuelliu paljude wane-mate ükskõikse leige elu pärast. Maailm wajab walgust, inimesed meie ümber wajawad juhtijaid — kas oleme oma ülesande juures, wõi unustame selle?

Ainult seitse päewa!

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

11

Üheks wiinuks istus ta weel enne oma abikaasa juure, suudles teda, mille juures oma käe ta õlale pani, kuna Betty ka diwanile ronis, ta wennad aga imes-tumult kõike pealt waatasid.

Tõeline armastuse ülesnäitamine isa juures, oli midagi ebaharilikku, nii et nad kõik nüüd tundsid teatud piinlikust. Proua Hardy oli hoopis sellest wallatud.

„Ah, Robert, ma ei jaks jeda taluda! See oli tõesti ometi ainult waid uni. Ei wõi ju midagi teisiti olla. Sa ei saa meilt mitte nii äkki ära wõetud.“

„Maria, ma soowiksin küll, et mul oleks seitse aastat aega juba ainult selleks, et jeda heaks teha, mida ükskõikse ja egoistilise olemisega sinu wastu olen effinud. Aga ma tean kindlasti, et Jumal mulle ainult seitse päewa aega annab. Nüüd pean ma tööle ruttama. Jumal aita mind! Ka teil, lapjed, pole aega kaotamiseks. Täna õhtul tahame kõik kodus olla. Alice, hoolitse oma ema eest ja rõõmuista teda. Sa oled üks hea tüdruk ja —“

Jälle tundus talle, kui warisjeks ta kofku, mõeldes, et ta nii palju aastaid nii wähe oli hoolitsenud selle wahwa, armsa olewuse eest, kes iialgi ei kaebanud ja ta tegi endale libedaid etteheiteid, kui ta sellele mõtles, millise püüwusega ta waele lapse auksile pealekäimistele, teda kunstis foolitada, oli wastu seisnud, mitte ihuülest, see oli taht kaugel, waid et ta sellest kufest ümberpööratud ettekujutuse omas. Ta pill jälgis jeda fogu, kes praegu läbi toa lonkas oma ema juure ja ta nägi, kuidas ta tahwatu intelligentne nägu armastust wäljendas ning filmad pisardusid, kui isa teda ükskord oli kiitnud. „Do, Jumal!“ kiendas Hardy süda, „millist hooletuse pattu olen ma teinud, kuna ometi mu wõimuses oli, teisi õnnelikuks teha!“

Selle mõtte walgel tundis ta end hoopis armetuna, nii et oleks meelsaimini kõigest tagasi tõmbunud. Kuid see oli waid filmapilguks, siis wõttis ta end kofku,

läts eestuppa, et ülikuube selga panna, tuli selle järele weel kord tagasi ja ütles: „Ma lähen nüüd kõige pealt waest Scoville vaatama. Mul on palju tööd, nii et mind ei pruugi oodata lunch'iks *), kuid tessa kuueks olen ma kodus lõunal. Elage hästi!“ Õnalt suudles ta oma abikaajat, kes nuuskudes ta vastu surus. Siis suudles ta tütreid, mida ta enam nende lapseaastailt saadik neile polnud teinud, ulatas poegadele kätt ja wäljus, pisarfilmil kui see, kes läheb vastu surmale.

Ta ruttas tööliste majja, kus Scoville elas, seal juures waitfeid plaane tehes, kuidas ta oluforda kindlustada ja teda õnnelikuks teha. „Ta peab wabalt elama ja peale ta waese abikaasa surma, kui on haiglas wälja paranenud, wanadekodus elama. Waene inimene! See on nii kahju, et ma mitte eila õhtul ei tulnud! Lisaks sellele weel on ta naine, nagu Maria ütles, juremas haige ning kõige wanem laps kõigest ühe aastanel!“

(Järgneb.)

*) Kõlm jõök umbes kl. 12 p. enne lõunajõöki.

Laulud.

Wiisil: Vigemal Jumal Sull'.

Koorus, sind hüütakse, Aeg üürife, Päästa sind püütakse, Aeg üürife; Su kuldne kewade Läeb mööda kiiresti, Ei tule tagasi, Aeg üürife.

Pea närtfib elu õis, Aeg üürife, Oh kuhu saad sa siis? Aeg üürife; Maailma rõõm ja lust Toob palju wiletust, Ja wiimaks hukatust, Aeg üürife.

Surm tuleb ootmata, Aeg üürife, Wiib noori ära ka, Aeg üürife! Oh nõua hoolega, Et õndsaks saaksid sa, Kui pead surema. Aeg üürife.

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

On sul ruumi Jeesule, Kes su eest on surma läind? Koputab ja tahab sisse, Dled talle lahti teind?

Koor: Ruumi aukuningale Eneses nüüd walmista, Temale tee süda lahti, Balu sisse astuda.

Tööl ja rõõmul on sul ruumi, Aga Õnnistegija Südames ei leia ruumi, Kes sind päästnud werega.

On sul aega Jeesule, Kui ta arm siin kutsub sind? Täna Tema häält weel kuuled, Homme on ehk hiljaks jäänd.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule sa. P. 31.

Oh hing, kes Jeesust põlgab weel Ja kõnnid julgest' patu teel. Pea närtfib sinu elu õis, Oh waene hing, mis teed sa siis?

Koor: Mis teed sa siis? :: Oh waene hing, mis teed sa siis? Mis teed sa siis? :: Oh waene hing, mis teed sa siis?

Mis see maailm wõib anda sull' Kes ise ju on kohtu all. Ta põleb wiimaks tule sees, Oh waene hing, mis teed sa siis?

Päew päewalt patu wõlaga Siit surma poole ruttad sa, Pea seisad kohtumõistja ees, Oh waene hing, mis teed sa siis?

Toimetaja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Jlmub 2 × kuus. Maksab aastas 50 f., 1/2 a. 25 f. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatimisjoni heaks, tellimisi ja kaastõid saota toimetaja aadressil P. Sink, Päikeste 5—7, Tallinn. Tellida wõib ka Briti & Wälism. Piiblieltsijilt, Ratasraewu 4 Tallinna; sealsamas saada ka igajuguseid piibleid ja piiblioti.

R.-Ü. „Külwaja“ trükk, Keilas 1933.